



Skatteminister Morten Bødskov og Folketingets skatteudvalg
cc. klima- energi og forsyningsminister Dan Jørgensen og Folketingets klima-, energi- og forsyningsudvalg
og ordførere
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Wind Denmark
Vodroffsvej 59
1900 Frederiksberg
T: 3373 0330

Marselisborg Havnevej 22
8000 Aarhus
T: 8611 2600

info@winddenmark.dk
winddenmark.dk

Vedr. L 107 A om værdiansættelse og grundskyld for vindmølle- og solcelleparceller

Kære skatteminister Morten Bødskov og Folketingets skatteudvalg
(cc. klima- energi og forsyningsminister Dan Jørgensen og Folketingets klima-, energi- og forsyningsudvalg/
ordførere

Folketinget behandler i skrivende stund L 107 A, som blandt andet regulerer fremtidig grundskyld for vindmølle- og solcelleparceller. Lovforslaget blev fremsat d. 20. november 2020 som en del af L 107, med efterfølgende 1. behandling d. 26. november 2020 i Folketinget.

Ifølge Skatteministeriet er det hensigten med lovforslaget at justere på de regler for beskatningen af vindmølle- og solcelleparceller, der allerede følger af ejendomsvurderingsloven fra 2017, så disse grunde beskattes mere ensartet (og lavere) ved overgangen til det nye vurderingssystem, end de ville uden vedtagelsen af nærværende lovforslag. Vi må imidlertid konstatere, at den samlede justering (ejendomsvurderingsloven og nærværende lovforslag) vil medføre markante stigninger i ejendomsskatten for de jorde, hvor der er eller vil blive opført grønne anlæg, der producerer vedvarende energi. Det vil påvirke mange tusinde eksisterende vindmølle-, solcelle- og lodsejeres økonomi. Det vil også fremadrettet forsinke og fordyre den grønne omstilling unødigt. Dette er stærkt beklageligt, idet hensigten med lovforslaget netop har været det modsatte.

Mellem to stole

Vi har noteret os, at formålet med lovforslaget er at skabe et mere transparent investeringsmiljø for lodsejere og VE-udviklere samt gennemføre justeringen og ikke at øge den samlede skattebetaling. Vi bakker fuldt op om intentionen bag lovforslaget. Desværre må vi som nævnt konstatere, at den foreslåede model for beskatning af sol- og vindparceller de facto vil stå i vejen for ønsket om øget udbygning af vedvarende energianlæg.

Problemet skyldes i sin kerne, at Skatteministeriet ender med at placere sig mellem to stole. Som Skatteministeriet flere gange har anført, så er det grundlæggende formål med grundskylden at tilskynde ejeren af grunden til at anvende denne til det mest værdifulde formål tilladt. Derfor bør vurderingen af grunden ske med udgangspunkt heri.

Da det imidlertid er tilladt at placere vedvarende energianlæg på en meget stor del af Danmarks landbrugsjord – eller i det mindste at der kan etableres tilladelse til det – så fordrer dette udgangspunkt, at al denne landbrugsjord principielt burde beskattes ud fra værdien, hvis der rent faktisk var placeret vedvarende energianlæg på jorden. Det er unødigt at understrege, hvor katastrofalt dette ville være for dansk landbrug, og lovforslaget lægger da heller ikke op til dette.

I stedet vælges en løsning, hvor det er opnåelsen af den konkrete lokalplan til at opstille det vedvarende energianlæg, der udløser den øgede beskatning. Men dermed ender grundskylden i dette tilfælde med at have den stik modsatte effekt af, hvad den skulle: Den straffer jordejeren for at søge at udnytte sin parcel til sit mest værdifulde formål (etablering af et vedvarende energianlæg), idet dette netop udløser en højere skat.

Da både udtagelsen af landbrugsjord (især marginale jorde) fra almindelig produktion og etableringen af flere vedvarende energianlæg begge er tiltag, der ønskes fremmet politisk, synes dette paradoksalt. Og vi opfordrer på denne baggrund Folketingets partier til grundlæggende at gentænke denne del af ejendomsbeskatningssystemet.



Den mest simple løsning vil være at sikre, at der på landbrugsjord kan opføres vedvarende energianlæg uden, at dette ændrer på vurderingen af (og beskætningsreglerne for) den jord, der anvendes til anlægget. Eventuelt kan dette betinges af, at jorden samtidig på én eller anden måde bliver 'CO₂-neutral' (overgår til en tilstand, der ikke tæller negativt i Danmarks CO₂-regnskab).

Den beskedne, negative provenueffekt forbundet hermed, skal holdes op imod at indretningen vil bidrage til opfyldelsen af hele to politiske prioriteter: Lavere CO₂-udledning fra landbrugsjord og udbredelsen af vedvarende energianlæg. Under alle omstændigheder vil de beskedne økonomiske konsekvenser af ændringen skulle indgå i den samlede økonomiske ramme for hele omlægningen af ejendomsbeskatningen.

Mindre justeringer

I fraværet af politisk vilje til at løse de mere grundlæggende problemer med lovforslaget (og ejendomsvurderingsloven) vil vi opfordre til, at der som et minimum fokuseres på følgende tre elementer:

1) Skatteministeriets vurdering af grundskyldspromillen er uigennemsigtig

Grundværdien anvendes til påligning af grundskyld. Som reglerne er i dag, skal grundskyldspromillen udgøre mindst 16 og højst 34 (højst 30 fra 2024). Anses en ejendom for at være landbrugsejendom vil grundskyldspromillen fastsættes 14,8 promillepoint lavere end den fastsatte grundskyldspromille i den enkelte kommune, dog kan promillen højst udgøre 7,2 promille. Intervallet for kommunens fastsættelse af grundskyldspromiller vil ændre sig i 2024, hvor beskattningen alene opkræves på baggrund af ejendomsvurderinger fastsat efter den seneste ejendomsvurderingslov fra 2017. Der er endnu ikke lovgivet om nye promillegrænser eller promillesatser for landbrug fra 2024.

Ofte tillader lokalplanerne, at et område anvendes delvist til f.eks. solcelleanlæg og delvist som produktionsjord (landbrug). Hvis ejendommen – ud fra en skønsmæssig vurdering – overordnet anses som landbrugsejendom, vil grundskylden beregnes af den samlede grundværdi med den grundskyldspromille, der er gældende for landbrugsejendomme i den pågældende kommune. Derfor beskattes mange jordejere med maksimalt 7,2 promille, når de både driver traditionelt landbrug og har etableret solcelleanlæg til gavn for den grønne omstilling.

Skatteministeriet har oplyst, at den fremtidige grundskyldspromille for sol- og vindparceller i gennemsnit vil svare til en promillesats på 11 i 2024. Det tal kan vi desværre ikke lokalisere. Det er både under landsgennemsnittet, og langt under de grundskyldspromiller, som Skatteministeriet har udmeldt, vil gælde i de områder, hvor der opføres vedvarende energi i dag. I de områder, hvor der opføres vedvarende energi i dag, vil gennemsnittet være ca. 20 promille i 2024.

Branchen savner kort sagt tryghed for, hvad den konkrete promillesats for beskatning af vedvarende energi i Danmark vil være fremover. Hverken L 107 A eller efterfølgende branchemøde med Skatteministeriet d. 15. januar 2020 giver tilstrækkelige oplysninger. Promillesatsen er helt central for økonomien i det enkelte projekt, og størrelsen af den fremtidige skattebetaling som lodsejere på eksisterende anlæg vil modtage.

Grundværdien på de 250 kr. pr. MWh sættes væsentligt højere med lovforslaget, men når promillen ikke nedjusteres tilsvarende, vil det få den væsentlige konsekvens, at skattebetalingen øges. For vindmøller betyder det en stigning med op til faktor 10, såfremt vindmøllen er placeret på industrijord. Hvis vindmøllen står på landbrugsjord, vil faktoren være markant højere. For solcelleanlæg vil det i gennemsnit være faktor 10 fra 540 kr. til 5.200 kr. pr. hektar. Det står i skarp kontrast til Skatteministeriets udmelding om, at lovforslaget ikke har til hensigt at medføre skattestigninger, men alene at skabe tryghed om ejendomsbeskatningen.

Vi kan forstå, at Skatteministeriet ansætter p.t. samtlige vindmøller til at have 2.000 fuldlasttimer om året uanset kapacitet og alder. For en 3 MW vindmølle som står på industrijord i Ringkøbing-Skjern kommune – en af Danmarks mest vindmøllerige kommuner – vil det betyde, at man går fra en grundskyldsbetaling på i dag 4.650 kr. til en grundskyldsbetaling på 38.400 kr. pr. vindmølle om året, når L 107 A er fuldt indfaset; dvs. en stigning på mere end en faktor 8. Promillen falder ifølge Skatteministeriets hjemmeside fra 31 promille til 25,6 promille – og er således meget langt fra de 11 promille, som Skatteministeriet bruger i sine eksempler og konsekvensberegninger. Baseret på ministeriets tal ville 2017-loven resultere i en grundskyldsbetaling på 46.080 kr. Det er således begrænset, hvor meget L 107 A vil sænke grundskylden ift. 2017-loven i det viste eksempel.

2) Usikkerhed om, hvilke fuldlasttimer lægges til grund for årlig produktionskapacitet

Der er modsat teksten i lovforslaget tilsyneladende fastsat ét fuldlasttimetal på 2.000 og 900 for hhv. alle vindmøller og alle solcelleanlæg. Tallet skal ifølge Skatteministeriet konsolideres. Det er således utilfredsstillende, at det ikke fra Skatteministeriets side er tilkendegivet, hvilke antal timer for den endelige produktionskapacitet, der kommer til at gælde for de enkelte MW-anlæg, herunder hvordan fuldlasttimeantallet skal opdateres. Dette er et afgørende element for at kunne gennemskue konsekvenserne af lovforslaget for vedvarende energi. Hertil kommer, at både solcelle- og vindmølle-anlæg - i lighed med alle andre produktionsanlæg - bliver mindre effektive med årene. Skatteministeriet har ikke oplyst, hvorledes modellen vil tage højde for denne afskrivning, når fx fuldlasttimeantallet opdateres, således at ældre og mindre produktive anlæg ikke beskattes som nye.

3) Værdiansættelses- og ikrafttrædelsestidspunktet divergerer fra almindelige skatteprincipper

Det fremgår desuden af L 107 A og af Skatteministeriets udtalelser, at værdiansættelsen af jorden skal gælde fra den førstkomende januar efter, at et projekt har modtaget en godkendt lokalplan; dvs. at værdiansættelsen sker ud fra den potentielle mulighed om et anlæg. Som nævnt indledningsvist så er det en tankegang hentet fra grundskyldens grundlæggende funktion (at tilskynde til den mest værdifulde anvendelse af jorden), men når princippet anvendes som foreslået her, så opfattes det – og virker – både uretfærdigt og uhensigtsmæssigt.

Desuden er det særlige for etablering af solcelle- og vindmølle-anlæg netop, at der kræves andre tilladelser, f.eks. en nettilslutningsaftale og/eller byggetilladelse, før det overhovedet er muligt at realisere et projekt i henhold til en lokalplan. Det betyder, at der kan gå flere år mellem lokalplan og tilladelse. Derfor bør vurderings- og ikrafttrædelsestidspunktet være sammenhængende med nettilslutningsaftalen. Det strider med retserhvervsprincipperne og kan næppe være i overensstemmelse med intentionen, at beskatte en potentiel værdi, som på beskattningstidspunktet ikke eksisterer og muligvis aldrig kommer til det, fordi den nødvendige tilladelse ikke opnås.

Løsning på udfordringerne

Vi foreslår derfor som løsning på ovenstående følgende tre ændringer til L 107 A:

1. At energiproduktion beskattes og vurderes på samme vilkår som landbrugsproduktion. Det er politisk vedtaget, at landbrugsjord med afgrøder skal have gunstige skatteforhold, så man kan understøtte produktionen heraf og derfor beskattes dette med 7,2 %. Det samme bør være tilfældet for produktionen af vedvarende energi. Dette kan gøres ved, at der oprettes en helt ny grundskyldskategori "grøn elproduktion", hvor promillen sættes på samme niveau som de gældende regler for landbrugsjord, dvs. højst 7,2 %. Det vil svare til promilleniveauet, som jord-ejerne er underlagt i praksis i dag.
2. At der ansættes og udmeldes et fast fuldlasttimeantal for relevante kapaciteter hhv. for sol og vind, som kun kan ændres for nye anlæg og ikke for eksisterende anlæg.
3. At grundskylden for vindmølle- og solcelleanlæg først betales fra og med, at anlægget er nettilsluttet.

Vi er som branche naturligvis indforstået med, at der må ske en naturlig justering i grundværdierne, når vurderingerne har ligget stille i 10 år. Men med så store – og usikre - stigninger, som vores brancher bliver ramt af, ser vi ind i en uforholdsmæssig fordyrelse af den grønne elproduktion. Det er dybt uhensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor vi står over for en omfattende elektrificering af vores samfund med en bred politisk forankret målsætning om en 70 pct. drivhusgasreduktion i 2030.

Vi håber, at vi sammen kan finde fælles fodslag om at gennemføre ændringsforslag til L 107 A, så grundskyldstigningen ikke vil ramme den grønne omstilling uforholdsmæssigt hårdt, som man lægger op til fra regeringens side.

Vi ser frem til den videre dialog om sagen.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard
Adm. direktør
Dansk Energi

Emil Fannikke Kiær
Politisk direktør
Dansk Industri

Morten Boje Hviid
Direktør
Landbrug &
Fødevarer

Jan Hylleberg
Adm. direktør
Wind Denmark